

Đại Tạng Kinh_ Tập 15_ No.592

KINH VỊ TRỜI THỈNH HỎI

Hán dịch: Đại Đường Tam Tạng Pháp Sư HUYỀN TRANG phụng chiếu dịch
Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Bạc Già Phạm ngự tại nước **Thất La Phiệt**, trụ ở vương **Cấp Cô Độc** trong rừng **Thệ Đa**.

Thời có một vị Trời dung nhan thù diệu, quá nửa đêm đi đến nơi Đức Phật ngự, đỉnh lễ bàn chân của Đức Phật rồi lui ra trụ một bên. Vị Trời đó có uy quang rất u hách dịch, chiếu sáng vòng khắp vườn rừng **Thệ Đa**.

_ Khi ấy vị Trời dùng **Diệu Già Tha** thưa thỉnh Đức Phật rằng

“Sao là đao kiếm bén?

Sao là thuốc độc xấu?

Sao là lửa nóng rực?

Sao là rất tối tăm?”

Bấy giờ Đức Thế Tôn cũng dùng **Già Tha** (Gāthā: bài kệ) bảo vị Trời ấy là:

“Lời thô: đao kiếm bén

Tham Dục: thuốc độc xấu

Giận dữ: lửa nóng rực

Vô Minh: rất tối tăm”

_ Vị Trời lại thỉnh rằng:

“Người nào, tên được lợi?

Người nào, tên mất lợi?

Sao là giáp trụ bền?

Sao là đao gậy bén?”

Đức Thế Tôn bảo rằng:

“Người cho, tên được lợi

Kẻ nhận, tên mất lợi

Nhẫn là giáp trụ bền

Tuệ là đao gậy bén”

_ Vị Trời lại thỉnh rằng:

“Thế nào là trộm cướp?

Tiền bạc Trí ra sao?

Gì ở Trời, Thế Gian

Nói tên hay cướp trộm?”

Đức Thế Tôn bảo rằng:

“Nghĩ bậy (tà tư) là trộm cướp

Thi La (Śīla: Giới): tiền bạc Trí

Ở các Trời, Thế Gian

Phạm Giới hay cướp trộm”

_ Vị Trời lại thỉnh rằng:

“Gì là rất an vui?
Gì là phú quý lớn?
Gì là luôn đoan nghiêm?
Gì là thường xấu xí?”
Đức Thế Tôn bảo rằng:
“Ít Dục: rất an vui
Biết đủ: phú quý lớn
Trì Giới: luôn đoan nghiêm
Phá Giới: thường xấu xí”

Vị Trời lại thỉnh rằng:
“Gì là quyền thuộc lành?
Gì là tâm ác, oán?
Sao là khổ cực nặng?
Sao là vui bậc nhất?”
Đức Thế Tôn bảo rằng:
“Phước là quyền thuộc lành
Tội là tâm ác, oán
Địa Ngục: khổ rất nặng
Không sinh (vô sinh): vui bậc nhất”

Vị Trời lại thỉnh rằng:
“Điều gì: yêu chẳng hợp?
Điều gì: hợp chẳng yêu?
Sao là bệnh rất nóng?
Ai là Đại Lương Y?”
Đức Thế Tôn bảo rằng:
“Các Dục: yêu chẳng hợp
Giải Thoát; hợp chẳng yêu
Tham là bệnh rất nóng
Phật là Đại Lương Y”

Vị Trời lại thỉnh rằng:
“Gì hay che Thế Gian?
Thế Gian: gì mê hoặc?
Gì khiến buông thân hữu?
Gì ngăn chặn sinh Thiên?”
Đức Thế Tôn bảo rằng:
“Không Trí (vô trí): che Thế Gian
Thế Gian: Si mê hoặc
Tham lam buông thân hữu
Nhiễm dính: ngăn sinh thiên”

Vị Trời lại thỉnh rằng:
“Vật gì: lửa chẳng đốt
Gió chẳng thể đập vụn
Chẳng bị nước làm nát

Hay phò trì Thế Gian?
Gì hay cùng vua giặc
Dũng mãnh chống cự giặc
Chẳng bị người, Phi Nhân
Đi đến chiếm đoạt được?”
Đức Thế Tôn bảo rằng:
“Phước chẳng bị lửa đốt
Gió chẳng thể đập vụn
Chẳng bị nước làm nát
Hay phò trì Thế Gian
Phước hay cùng vua giặc
Dũng mãnh chống cự giặc
Chẳng bị người, Phi Nhân
Đi đến để chiếm đoạt được”

Vị Trời lại thỉnh rằng:
“Nay do con có nghi
Thỉnh Phật đoạn trừ giúp
Đời này qua đời sau
Ai tự lừa dối mình?”
Đức Thế Tôn bảo rằng:
“Nếu có nhiều trân tài
Mà chẳng hay tu Phước
Đời này qua đời sau
Ấy tự lừa dối mình”

Bấy giờ vị Trời ấy nghe Đức Thế Tôn nói Kinh đó xong, liền vui vẻ mừng rỡ khen **“Thật chưa từng có!”** đảnh lễ bàn chân của Đức Phật, liền ở trước mặt Đức Phật, đột nhiên chẳng hiện

KINH VỊ TRỜI THỈNH HỎI
Hết

09/05/2010